

Miguel Paquito kalandjai az Élet nevű játékban

Ezek a barackok azért lettek teremtve, hogy pálinka készüljön belőlük, gondolja július közepén Miguel Paquito, miközben a cefrëshordóba potyogtatja az érett gyümölcsök legjavát. Itt-ott néhol bekap egy szemet, csakis a kevésbé szép példányokat, hogy a tiszta és minőségi pálinka létét ne veszélyeztesse. Amikor már csak a kézzel és létrával elérhetetlen gyümölcsök maradnak a fán, Miguel Paquito, akit barátai csak Paquinak szólítanak, ügyesen elpakol maga után, minden a helyére kerül, majd a legszebb fa alá teríti a helyenként lyukas ponyvát, s lerázza a fennmaradt termést. A puha és sérült szemeket házi fogyasztásra teszi el, az épek a menyeyei cefrébe kerülnek. Paqui az Élet nevű videojátékot játssza. Naponta új küldetések kerülnek elé, ezeket nagyrészt, ha nem is kiválóan, de jól teljesíti. Időnként leragad egy-egy állomáson, mások segítségét, tapasztaltabb játékosok véleményét kéri, majd azok meghallgatása után sutba dobja a tanácsokat, és megy a saját feje után. Paqui ilyen.

Hat évvel ezelőtt az Élet nevű játékban megismerkedett egy segéd-
del. A kezdeti bizonytalanság után egészen mostanáig kitartott mellette. Kitart most is, amikor épp a kávéfőzőt neki, Paqui a ponyvát hajtja félbe, majd újra és újra, amíg el nem fér a garázs egyik sarkában. Amióta ez a bizonyos segéd és Paqui együtt dolgoznak, különös dolgok történnek. Miguel komoly úrfi lett. Tud kettesével számolni és be tudja kötni a cipőjét, tud mesét olvasni, ő rajzolja a legszebb színes felhőket a világon, és tudja, mikor kell azt mondani, kérem és köszönöm. Rengeteg dolgot tanult, amit eddig nem tudott, cserébe mindig óvta és vigyázta segédje drága kincseit. Háza kivirágzott, pázsítja a zöld legszebb árnyalatában fénylett a napsütésben. Érdekes módon azonban a saját megszokott dolgai lecserélődtek. A Knjaz Miloš nevű szénsavas ásványvíz helyett Rosa márkájú buborékmentes folyadék került az asztalra; a Zdravo! joghurt helyett

a kissé drágább, ám ízben ugyanakkor rosszabb Meggle járt a reggeli túrós burek mellé. Paqui párszor felrótta ezt segédjének, ám fafejűsége és szigorú tekintete ezúttal nem vezetett eredményre. Ma már – amikor egyedül vásárol – ő is ugyanezen termékeket keresi, bár korántsem azért, mert ő kedveli ezeket, hanem, mert segédje kedvencei. Olykor, ha időben kiugrik az ágyból, és munkába menet előtt van ideje, reggelit készít társának, s csak ezután indul útnak.

Paqui, becsületes nevén Miguel Paquito, akit segédje és társa, és csakis ő Pipinek hív, fél éve komolyan tervez valamit. Komolyan és titokban, kínosan ügyelve arra, hogy tervének minden részlete adott helyen és időben menjen végbe. Az Élet nevű játékban eddig piros lakattal lezárt területek válnak elérhetővé számára. Pipi olykor meglepődik, hiszen saját városának rejtett zugait fedezi fel, ilyenkor új embereket ismer meg, kiknek nagy részében csalódik. A csalódások megerősítik titkos elhatározását.

Rengeteg mesét olvas, hogy széleskörűen tájékozódjon, és még annál is többet számol kettésével, hiszen titkos céljának beteljesülésében fontos szerepet játszik a matematika. A kávézás közbeni néma csendben ketten hallgatnak a nyári éjszakában. A tücsök zenéje szépíti az elromlott lámpa folyamatos zúgását, miközben Miguel Paquito, Paqui, Pipi, vagy nevezzük akárhogyan, drága segédjét figyeli. Ahogyan előrehajol a székben, tenyerébe veszi bögréjét, és a csillagokat nézi. Közben az jár Miguel fejében, hogy ezúttal nem az Élet nevű játék ad neki új missziót, hanem ő maga jelentkezik küldetésre. A titkos terv lassan a végéhez közeledik, felfedése után új szakasz kezdődik mindkettejük számára. Miguel Paquito csak remélni tudja, hogy amikor Pipiként segédje és társa elé járul, és előveszi a dobozból a drága kincsét, akkor csak annyit hall majd, igen, leszek a feleséged.